

end Amdsraadene, det bliver en Sag for sig, men hvorfor skal man drage dette Spørgsmaal med ind? Det er ganske unødvendigt, det er kun at vanskeliggøre Sagens Gennemførelse, og efter mit Kendskab til de mangeaarige Forhandlinger om en Reform paa det kommunale Skatteomraade, er jeg — jeg kan sige desværre — ligesom det ærede Medlem for Køge (Alberti) overbevist om, at det ikke vil være muligt at faa denne Sag gennemført saaledes her i Tinget, absolut umuligt.

Hvad Spørgsmaalet om selve den mellemkommunale Skat angaar, staar jeg den meget ærede Minister nærmere, end det ærede Medlem for Køge staar ham. Jeg kan ikke se rettere, end at da man i det andet Ting er gaaet ind paa Hovedpunktet i vort Forslag, at Erhvervs kommunen skulde have Skat af $\frac{2}{3}$ af den i Kommunen faldende Indtægt, kan man nok fra den anden Side gaa ind paa, at Opholdskommunen bliver stillet noget bedre, end vi i vort Forslag havde stillet den, og jeg er enig med den højtærede Minister i, at der egentlig ikke er nogen Skatteyder, der derigennem kan gøres Uret. Han kan komme til at betale mere end nu, men det er jo ogsaa Mening, at han skal det.

Hvad nu angaar Spørgsmaalet om Hartkornskatternes eller, som det nu hedder, Ejendomsskatternes Fiksering, ja, saa er der jo ingen Tvivl om, at det er let nok i en Lov at indsætte: nu maa der ikke i nogen Kommune tages mere end 16 Kroner pr. Tønde Hartkorn og 2 pro mille Ejendomsskyld eller, som det her foreslaas, ikke mere end 4 pro mille Ejendomsskyld. Det er let nok at sige, og siges det i en Lov, maa Kommunerne finde sig deri. Men et andet Spørgsmaal er, om det til syvende og sidst er fornuftigt. Thi hvis Kommunernes Udgifter nu stige — et Sted maa de tage Pengene fra. Det vil altsaa sige, at alt det overskydende maa gaa paa Formue og Lejlighed. Skattekommissionen havde stillet det Forslag, at vi vel sagde: Der maa ikke ligned mere. end der hidtil er lignet paa Hartkornet, altsaa paa fast Ejendom; men vi gav en Ventil, vi sagde, at under visse Betingelser, naar $\frac{2}{3}$ af Stemmerne vare for det i Sogneraadet, og naar Amdsraadet derefter gav Til-ladelsen, kunde man dog ligne mere. Det maa virkelig afgøres efter de konkrete Omstændigheder, om det for en Kommune vil være hensigtsmæssigt, naar dog Skatterne skulde forøges, at lægge den forøgede Skattebyrde fortrinsvis paa de faste Ejendomme eller fortrinsvis paa Formue og

Lejlighed. Man kan søge at standse Bevægelsen opad for de faste Ejendommers Vedkommende ved, som sagt, at sætte en Grænse, som man kun kan komme ud over ved, at alle eller i alt Fald en kvalificeret Majoritet i Kommunen og Amdsraadet tilsammen ere enige derom. Men at sige: Nu skal det være saa og saa til evige Tider, eller i alt Fald til en helt ny Lov kan gennemføres, og de overskydende Udgifter skulde ligned paa Formue og Lejlighed, er jeg ikke sikker paa er en saa udmærket Foranstaltning, at den just er beundringsværdig, selv om det ganske vist rent formelt kan siges, at man derigennem opnaar, hvad man altid har talt saa meget om, nemlig at fiksere Ejendomsskatterne.

Naar jeg nu gaar over til, hvorledes de enkelte Arter af Kommuner ville blive stillede efter dette Forslag, og jeg da først tager København, saa er jeg ikke enig med den meget ærede Minister i, at han kan regne de 0,75 pro mille Ejendomsskat direkte til Kommunen til Fordel for en Nedsættelse i Indkomstskatten. Det tror jeg ikke paa, og det tror Landstingets Flertal og Landstingets Udvalg min Tro heller ikke paa, man gennemlæse blot Betænkningen. Derigennem kan der ikke komme nogen Nedsættelse. (*Indenrigsministeren* [Bramsen]: Det tror jeg heller ikke!) Ja, men det var det, den ærede Minister talte om, og hvis man ikke tror, at der kan komme en Nedsættelse, men man mener, at denne Ejendomsskat gaar i Kommunens almindelige Kasse til Kommunens Brug, har det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) fuldstændig Ret i at regne de 0,75 pro mille til Kommunen sammen med de 1,2 pro mille til Staten for derigennem at udfinde, hvorledes de ny Ejendomsskatter her i København ville stille sig, og paavise den fuldstændige Omkalfatring i Ejendomsforholdene, som vil fremkomme ved disse samlede Forslag. Det ene gaar jo ind i Kommunens almindelige Kasse uden Af-skrivning, og det andet, de 1,2 pro mille til Staten, gaar i Statskassen. Behandlingen er den samme. (*Indenrigsministeren* [Bramsen]: Nej!) Den meget ærede Minister maa tillade mig, jeg siger Jo dertil.

Hvad saa Købstæderne angaar, vil jeg indrømme den ærede Minister, at de nuværende Ejendomsskatter i Købstæderne ere forholdsvis smaa og maaske forholdsvis for smaa. Men paa den anden Side have de nu været fikserede lige siden 1863 og til Dato, saa naar det ærede Medlem for Køge omtalte, at der var en Del Bor-